Annus XXIII - Vol. XXIII 5 Augusti 1931 Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutiones Ap., p. 313 - Litterae Ap., p. 326.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. S. Officii:* I. Proscriptionis librorum, p. 330. II. Degradationis edictalis, p. 330. III. Notificatio, p. 332 - *S. C. Consistorialis:* Vicentin. et Patavin. Separationis et aggregationis, p. 332. II. Comen. et Luganen. De vico Erbonne, p. 334. IV. Provisio Ecclesiarum, p. 334 - *S. C. Concilii:* I. De habitu clericali, p. 336 - II. De quibusdam formulis catechisticis, p. 337 - *S. C. de Prop. Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 339 - Nominationes, p. 339 - *S. C. Rituum:* Ianuen. Reassumptio causae B. Francisci a Camporubeo, p. 340. II. Parisien. Introductio causae S. D. Stephani Pernet, p. 341. III. Lauden. Introductio causae S. D. Franciscae Xaveriae Cabrini, p. 344 - IV. Mediolanen. Super virtutibus Ven. Glycerii Landriani, p. 347.

Acta Tribunalium: *S. Romana Rota:* Citationes edictales. I. In Franciscum Dubiki, p. 351. II. In Vitum Alescio, p. 352.

Acta Officiorum: *Pont. Comm. interpr. Codicis:* Responsa, p. 353.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. dei Riti: Antipreparatoria, Preparatoria, Generale e Ordinaria - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 355-360.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXI

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, L. it. 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, L. it. 4 —

«Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex Commentarii Officialis ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIII, n. 9 - 5 Augusti 1931)

ACTA PII PP. XI

Constitutiones Apostolicae

PAG.

I. *Romanus Pontifex.* - Belemensis de Pará: dismembrationis et erectionis praelaturae nullius «Marajensis» et praelaturae nullius «Gurupensis». - *14 Aprilis 1928* . 313

II. *Pro munere.* - Montisclaren. - De Uberaba: dismembratio et erectio novae praelaturae «Paracatuensis». - *1 Martii 1929* . 317

III. *Cura universae.* - Cuiabensis: dismembrationis archidioecesis et erectionis novae praelaturae nullius «Adamantinae». - *22 Martii 1929* 320

IV. *Sollicitudo.* - Goyasen.: de dioecesis dismembratione et novae praelaturae nullius «Jataiensis» erectione. - *21 Iunii 1929* 323

Litterae Apostolicae

I. *Dominici gregis.* - Fines reguntur inter vicariatus apostolicos de Siwantze et Tsining in Sinis. - *20 Novembris 1930* . . 326

II. *Regimen Ecclesiae.* - Fines reguntur inter vicariatum apostolicum de Hanchungfu et praefecturam apostolicam de Hinganfu in Sinis. - *20 Decembri 1930* 327

III. *Cum opera.* - Separato territorio e vicariatu apostolico de Coquilhatville erigitur Missio independens de Bikoro in Africa Centrali. - *3 Ianuarii 1931* 328

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

I. Decretum, quo damnantur aliquot opera Eduardi Le Roy. - *27 Iunii 1931* . . . 330

II. Decretum degradationis edictalis. - *15 Iulii 1931* 330

III. Notificatio de sac. A. Caccavari. - *16 Luglio 1931* 332

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Vicentina et Patavina.* - Decretum separationis et aggregationis. - *20 Augusti 1930* 332

II. *Consensis-Luganensis.* - Decretum de iurisdictione in vicum «Erbonne». - *6 Martii 1931*. 334

III. Provisio Ecclesiarum 334

S. CONGREGATIO CONCILII

I. Decretum de habitu ecclesiastico clericorum. - *28 Iulii 1931* 336

II. Decretum de quibusdam formulis catechismi innovandis in Italia. - *4 Augusti 1931* 337

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

PAG.

I. Provisio Ecclesiarum 339

II. Nominationes 339

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Ianuen.* - Decretum reassumptionis causae canonizationis B. Francisci Mariae a Camporubeo, laici professi Ordinis Minorum Capuccinorum. - *30 Martii 1931* . . . 340

II. *Parisien.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonisationis Ven. Servi Dei Stephani Pernet, sacerdotis e Piae Societate Presbyterorum ab Assumptione et Fundatoris Instituti Parvularum Sororum ab Assumptione. - *30 Martii 1931* 341

III. *Chicagien. et Lauden.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Franciscae Xaveriae Cabrini, fundatricis Instituti Sororum Missionariarium a Sacro Corde Iesu. - *30 Martii 1931* 344

IV. *Romana seu Mediolanen.* - Decretum super virtutibus theologalibus, in causa beatificationis Ven. Servi Dei Glycerii Landriani, clerici professi ex Ordine Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. - *31 Maii 1931* . . 347

ACTA TRIBUNALIUM

S. ROMANA ROTA

Citationes edictales:

I. *Pinscen.* - Nullitatis matrimonii (Sejno-Dubicki. - *26 Iunii 1931* 351

II. *Neo-Eboracen.* - Nullitatis matrimonii (Tronceletti-Alessio). - *1 Iulii 1931.* 352

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

Responsa ad proposita dubia. 353

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza diplomatica. 355

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Antipreparatorio, Preparatorio, Generale e Ordinario* 355

III. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 357

IV. Necrologio 360

Annus XXIII - Vol. XXIII 5 Augusti 1931 Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

BELEMENSIS DE PARÀ

DISMEMBRATIONIS ET ERECTIONIS PRAELATURAE NULLIUS MARAJENSIS ET PRAELATURAE NULLIUS GURUPENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Romanus Pontifex, cuius humeris catholici orbis regimen divinitus est impositum, omni studio curare debet ut Ecclesiarum omnium circumscriptiones, ad maius religionis incrementum ac meliorem christifidelium gubernationem, temporum locorumque adiunctis quam maxime conveniant. Cum itaque ab Apostolica Sede non semel expostulatum sit ut archidioecesis Belemensis de Parà, quae prae nimia territorii extensione ab uno Antistite congrue regi nequeat, in novas ecclesiasticas circumscriptiones divideretur, Nos, Archiepiscopi Belemensis oblatas preces, praehabito Nuntii Apostolici apud Brasilianam Rempublicam favorabili voto, benigne excipere decrevimus. De consulto igitur venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, prae oculis habentes quae in Apostolicis sub plumbo Litteris « Ad universas Orbis Ecclesias » a fel. rec. Leone Papa Decimotertio, Praedecessore Nostro, die vigesima septima Aprilis anno millesimo octingentesimo nonagesimo secundo datis, hac de re reservata fuerunt, omnibus mature perpensis, de Apostolicae potestatis plenitudine a praedictae archidioecesis Belemensis de Parà territorio partem praesentibus Litteris seiun-

gimus ac inter eius fines duas novas Praelaturas *nullius* dioecesis erigimus, quarum alteram « Marajensem », alteram « Gurupensem » nuncupari volumus ac decernimus. Marajensi autem Praelaturae octo paroecias assignamus, eiusque fines ita describuntur: scilicet ab ostiis fluminis *Camarà* per litus *Marajensis* insulae ad caput *Maguary*, inde per fluvium *Amazonas* et rivum *Vieira*, comprehensis insulis *Mututy*, *Roberta*, *Arauahy* et *Ituquara*, necnon per transitus *Tajapurù* et *Boiussù* et per sinum *Bòcas* ad ostia fluminis *Caruaca*, cuius fontes per ipsum attingantur: linea sequitur quae partitur aquas, exclusis regionibus fluminum *Guajarà*, *Mutuacà* et *Pirià*; inde per divortium aquarum fluminum *Canaticù* et *Braço Esquerdo* fluviorum *Mapuà* et *Atuà*; pariter per divortium aquarum fluminum *Anajàs*, *Atuà* et *Anabijù*; et similiter per divortium aquarum fluminum *Anajàs* et *Anajàs Miry*, sequitur summa linea discriminans, ad occasum regionem lacus *Arary* spectans, usque ad fontes fluvii *Apihy*: inde per lineam discriminantem ad boream et orientem eiusdem lacus *Arary* usque ad fontes fluminis *Camarà*, per laevum rivum, et per ipsum flumen *Camarà* ad eiusdem ostia. Sedem huius novae Praelaturae in urbe *Soure* statuimus et prudenti arbitrio Apostolici Nuntii praelatitiam Ecclesiam ibi eligendam committimus.

Alteri eidemque novae Praelaturae Gurupensi quatuor tribuimus paroecias eiusque limites ut sequitur erunt: a fontibus ad ostia fluminis *Gurupy*, inde per oceanicum litus, omnibus comprehensis adiacentibus insulis usque ad ostia fluminis *Imboranunga* vel *Embpranunga* et per ipsum ad eiusdem fontes; linea recta sequitur usque ad fontes fluvii *Curiy*, et per ipsum ad confluentiam suam in fluvium *Caeté*, inde per ipsum ad eiusdem fontes; sequitur linea recta usque ad fontes rivi *Cuxiù* et per ipsum ad confluentiam suam in flumen *Guamà;* per ipsum ad confluentiam rivi *Jurujaia*; et per eumdem ad suos fontes; sequitur linea recta usque ad antiquam sedem inclusive paroeciae S. Annae ad flumen *Capim*, per ipsum ad confluentiam fluvii *Ararandeua* et per ipsum ad suos fontes; sequitur linea recta usque ad punctum quod per medium dividit finitimam lineam inter dioeceses Belemensem et S. Ludovici de Maragnano, quae a fontibus fluminis *Gurupy* recto tramite oppositum punctum attingit ad confluentiam fluvii *Araguaya* cum flumine *Tocantins;* inde per ipsam lineam finitimam usque ad fontes fluminis *Gurupy*. Huius novae Praelaturae sedem in urbe *Ourem* statuimus, et prudenti arbitrio Apostolici Nuntii praelatitiam Ecclesiam ibi eligendam committimus. Decernimus insuper ut duae hae Praelaturae Maraiensis et Gurupensis, usquedum Nobis et Apostolicae Sedi aliter disponere visum fuerit, ad omnes iuris effectus sint vere et proprie *nullius* dioecesis, atque metropolitanae Ecclesiae Belemensi de Parà, eiusque Archiepiscopo pro tempore tanquam suffraganeae sint subiectae. Quibus sedibus et praela-

tiis ecclesiis iura omnia et privilegia tribuimus, quibus ceterae sedes et praelatitiae ecclesiae iuxta commune et peculiare ius in Brasiliana Republica fruuntur ac gaudent. Itemque singulis hisce in Ecclesiis sedem et dignitatem praelatitiam instituimus ad instar episcopalis dignitatis, pro utroque Praelato *nullius* dioecesis, qui commissae sibi Praelaturae praesit, cum iuribus, officiis, mensa, honoribus ac privilegiis, quibus huiusmodi Praelati in eadem Republica utuntur et gaudent. Ut vero Praelati singuli in assignato sibi territorio omnes sui officii mansiones adamussim explere valeant, simulque omnia munera obire quae Episcopi in suis dioecesibus, statuimus ut Praelati ipsi semper charactere ac dignitate episcopali sint exornati; iisdem idcirco una cum Praelatura titulus etiam episcopalis, nisi illum iam habeant, ex Summi Pontificis praescripto erit conferendus, ita ut Praelati ipsi eamdem in suo territorio tum ordinis, tum iurisdictionis potestatem exercere possint quam Episcopi in propriis dioecesibus, quorum propterea iisdem legibus et officiis adstringentur. Praeterea quae in memoratis sub plumbo Litteris die vigesima septima Aprilis anno millesino octingentesimo nonagesimo secundo datis constituenda disponuntur de novarum dioecesium in Brasiliana Republica honoribus, privilegiis et indultis, de Episcoporum potestate et attributionibus, de Capituli institutione ac Seminarii regimine et administratione, de ipsorum denique christifidelium et clericorum iuribus et muniis, de documentorum traditione aliisque id genus, omnia, congrua congruis conferendo, sartis tectisque dispositionibus Codicis iuris canonici et decretis Concilii Plenarii Americae Latinae anno millesimo octingentesimo nonagesimo nono Romae celebrati, quoad novas has Praelaturas religiose servanda iubemus. In dotem autem ipsarum Praelaturarum assignamus et attribuimus, si quae sint, bona et reditus pro rata ad easdem spectantia ex bonis Belemensis archidioecesis, itemque oblationes, subsidia et dona quaecumque, quae titulo gratuito ad hoc conferentur. Statuimus denique ut iuxta ea quae in memorato Concilio Plenario Americae Latinae decreta sunt, etiam a noviter modo erectis Praelaturae nullius Maraiensi et Gurupensi, earumque sumptibus alendi, ubi primum fieri poterit, bini delecti iuvenes ad Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe, non intermissa vice mittantur, ut ibi in spem Ecclesiae instituantur. Quo vero stabilius et horum clericorum substentationi et Collegii dotationi sit pro visum summopere exoptamus, ut harum Praelaturarum Praesulum pro tempore cura et studio, quam citius fieri poterit, tot conferantur bona, quot requiruntur ut ex eorum reditibus duo praedicti alumni, aut modo saltem unus, sustentari queant.

Ad haec autem exsecutioni mandanda venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Archiepiscopum Caesariensem in Mauretania, in Brasiliana

Republica Apostolicum Nuntium, deputamus, eidemque necessarias et opportunas facultates tribuimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive pronuntiandi super quavis difficultate et oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura; eique insuper onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandis transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti munitis, adhibeatur in iudicio et extra illud eadem prorsus fides, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si originaliter forent exhibitae vel ostensae. Nemini ergo liceat quae hisce Litteris Nostris dismembrationis, erectionis, subiectionis, decreti, commissionis, mandati, derogationis et voluntatis statuta sunt, infringere, vel eis ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die quarta decima mensis Aprilis, Pontificatus Nostri anno septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. Cong. Consist. Secretarius.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Cancellariae Apostolicae, Vol. XXXVIII, n. 3. - M. Riggi.

II

MONTISCLAREN. - DE UBERABA

DISMEMBRATIO ET ERECTIO NOVAE PRAELATURAE PARACATUENSIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pro munere sibi divinitus commisso universam Dei Ecclesiam regendi Romani Pontifices ea semper praestiterunt, quae in bonum singularum dioecesium cedere viderentur, earum aliquando circumscriptiones immutando ut temporum et locorum adiunctis aptius responderent. Cum itaque dioeceses Montisclarensis et de Uberaba, in Brasiliana Republica, latissime pateant ac viarum communicatione deficiant, adeo ut non facile administrari queant, Nos opportunum duximus, ne aeterna incolarum ibi degentium salus aliquid detrimenti patiatur, quandam territorii partem a praedictis dioecesibus seiungere eamque in Praelaturam *nullius* erigere. Quapropter, auditis iis ad quos pertinet et suffragante venerabili fratre Benedicto Aloisi Masella, Archiepiscopo titulari Caesariensi in Mauretania, ac apud Brasilianàm Rempublicam Apostolico Nuntio, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, suppleto quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, territorium finibus infra describendis circumscriptum, a praedictis dioecesibus Montisclarensi et de Uberaba seiungimus, et in Praelaturam *nullius* ab urbe *Paracatù*, « *Paracatuensem* » nuncupandam erigimus. Novam hanc Praelaturam efformabunt tria municipia *Paracatù*, *João Pinheiro* et *S. Romão*, secluso tamen ab hoc ultimo municipio districtu *Affonso Arinos*. Eius propterea fines iidem erunt ac praesentes fines externi istorum municipiorum, eidemque Praelaturae hae quae sequuntur paroeciae pertinebunt: *S. Antonii de Paracatù*, *Beatae Mariae Virginis a Conceptione de Rio Preto*, *Beatae Mariae Virginis de Penna de Burity*, *S. Romani*, *S. Annae de Capão Redondo* ac *S. Annae de Alegres*. Sedem et cathedram huius Praelaturae *nullius* in urbe *Paracatù* statuimus ecclesiamque ibi exstantem S. Antonio a Padua dicatam ad gradum et dignitatem ecclesiae praelatitiae evehimus, cui propterea, eiusque pro tempore Praelatis omnia concedimus iura, honores, insignia et privilegia, quibus ceterae praelatitiae sedes earumque Praesules ex iure communi vel peculiari indulto in Brasi-

liana Republica pollent et gaudent, et cum omnibus oneribus et obligationibus iisdem adnexis. Hanc vero Paracatuensem Praelaturam suffraganeam constituimus metropolitanae ecclesiae Adamantinae, eiusque pro tempore Praelatos metropolitico iuri Archiepiscopi Adamantini subiicimus. Quum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in hac nova Praelatura canonicorum Capitulum instituatur, indulgemus, ut interim loco canonicorum dioecesani Consultores ad tramitem iuris instituantur. Quod vero attinet ad huius Praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad Seminarii erectionem eiusque regimen et administrationem, ad clericorum et fidelium iura et onera, rite servanda iubemus quae sacri canones et decreta Concilii Plenarii Americae Latinae, Romae anno millesimo octingentesimo octuagesimo nono celebrati, praescribunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut, simul ac Praelaturae erectio facta fuerit, eo ipso clerici censeantur adscripti ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant. In dotem ac mensam huius novae Praelaturae assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque quae ad hoc in posterum conferentur, praeter ea quae iam collecta sunt. Statuimus insuper ut ab hac etiam nova Praelatura, eiusque sumptibus, duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, ad Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe non intermissa vice mittantur, ut sub fere oculis Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Mandamus denique ut omnia documenta et acta, territoria respicientia ex quibus nova haec Praelatura efformatur, quamprimum fieri poterit, a cancellariis dioecesium Montisclarensis et de Uberaba tradantur ipsius Praelaturae Cancellariae, ut in eius archivo religiose adserventur.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus praefatum venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Nostrum in Brasiliana Republica Nuncium, ei propterea tribuentes necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu orituras, onere eidem imposito ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses ab his Litteris datis authenticum exemplar mittendi peractae exsecutionis.

Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam

ex eo quod quilibet quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint, ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, evectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI
S. Cong. Consist. Secretarius.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Ioannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 12. – M. Riggi.

III

CUIABENSIS

DISMEMBRATIONIS ARCHIDIOECESIS ET ERECTIONIS NOVAE PRAELATURAE NULLIUS « ADAMANTEAE ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Cura universae Ecclesiae, Romanis Pontificibus divinitus commissa, postulat ut novae in orbe catholico ecclesiasticae circumscriptiones constituantur quoties id in spirituale dominici gregis bonum cedere videatur. Cum itaque venerabilis frater Noster Archiepiscopus Cuiabensis, collatis cum Apostolico Nuntio in Brasiliana Republica consiliis, ab Apostolica Sede suppliciter petierit ut pro suae Ecclesiae faciliore et meliore gubernatione, pars territorii a sua archidioecesi dismembraretur et in Praelaturam *nullius* dioeceseos erigeretur: Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, oblatas preces benigne excipiendas censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, a praefata archidioecesi Cuiabensi territorium, finibus ut infra describendis circumscriptum, seiungimus ac separamus illudque in Praelaturam *nullius* erigimus, quam ab urbe *Diamantino* « Adamanteam » nuncupari volumus. Novae huius Praelaturae fines ad septentrionem iidem erunt ac illi qui Statum *Matto Grosso* a Statu *Parà* dividunt, a confluente fluminum *Telles Pires* (quondam *S. Manuel*) et *Juruena* usque ad *Xingù* flumen; ad occidentem *Juruena* flumen ab ipsius cum memorato flumine *Telles Pires* confluente usque ad suas origines; deinde vero recta linea usque ad caput fluminis *Jaurù*; ad meridiem linea recta a capite *Jaurù* fluminis ad fluminis *Jaucoarà* ostium in flumen *Paraguay*; hinc alveus ipsius fluminis *Jaucoarà* usque ad eius caput; ab hoc autem recta linea usque ad fluminis *Pary* caput; inde linea recta usque ad locum ubi flumen *Quibò* in flumen *Cuyabà* influit et per istud usque ad eius caput; ab hoc recta linea usque ad fluminis *Paranatinga* caput; ab huius autem fluminis capite, recta item linea usque ad fluminis *Kuluene* caput, ad orientem autem *Kuluene* et *Xingù* flumina usque ad limites Status *Parà*. Novae huius Adamanteae Praelaturae *nullius* ita erectae et circumscriptae sedem et cathedram in urbe *Diamantino* statuimus, atque ecclesiam Immaculatae Mariae Virgini

dicatam ad ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus; eidemque sedi et praelatitiae ecclesiae omnia iura ac privilegia tribuimus, quibus ceterae sedes et praelatitiae ecclesiae in Brasiliana Republica gaudent. Eamdem vero Praelaturam *nullius* Adamanteam metropolitanae ecclesiae Cuiabensi suffraganeam eiusque Praelatos Archiepiscopi Cuiabensis pro tempore iuri metropolitico subiicimus. Quum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in hac nova Praelatura canonicorum Capitulum instituatur, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani Consultores instituantur. Quod vero attinet ad huius novae Praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, ad documentorum traditionem aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones et decreta Concilii Plenarii Americae Latinae, Romae anno millesimo octingentesimo octuagesimo nono celebrati, praescribunt. Quod autem ad clerum in particulari spectat, statuimus ut, simulac Praelaturae erectio facta fuerit, eo ipso clerici censeantur adscripti ecclesiae illi in cuius territorio legitime exstant. In dotem ac mensam ipsius Praelaturae adsignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque quae ad hoc conferentur, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Demum iuxta ea quae in praefato Concilio Plenario Americae Latinae decreta sunt, etiam ab hac Praelatura, eiusque sumptibus, duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus non intermissa vice ad Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut sub fere oculis Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Archiepiscopum titularem Caesariensem in Mauretania et in Brasiliana Republica Apostolicum Nuntium, eidemque necessarias et opportunas facultates tribuimus, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et ipsi onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses, ab his Litteris receptis computandos, transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si exhibitae vel ostensae forent.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, spe-

cifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem quae a Nobis praesentibus Litteris decreta sunt infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die vigesima secunda mensis Martii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI
S. Cong. Consist. Secretarius.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 12. - M. Riggi.

IV

GOYASEN.

DE DIOECESIS GOYASENSIS DISMEMBRATIONE ET NOVAE PRAELATURAE NULLIUS « JATAHIENSIS » ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Sollicitudo, quae in omnes et singulas Ecclesias Romanis Pontificibus incumbit, postulat ut novae constituantur ecclesiasticae circumscriptiones, quoties sive auctus fidelium numerus, sive aliae rationes id requirere videantur. Cum itaque Goyasensis dioecesis latissime pateat et christifidelium numerus postremis hisce temporibus non parum in ea succreverit, cumque eorumdem ad episcopalem sedem ab extremis praesertim finibus non facilis sit accessus, ita ut non sine gravi incommodo religiosa negotia ipsi agere valeant: Nos, precibus annuentes venerabilis fratris Emmanuelis Gomez de Oliveira, hodierni Episcopi Goyasensis, et suffragantibus votis venerabilium fratrum Nostrorum tum Archiepiscopi metropolitani Mariannensis, tum Nostri in Brasiliana Republica Apostolici Nuntii, de consulto etiam dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, omnibus mature perpensis, partem quandam a praefatae dioecesis Goyasensis territorio seiungere et novam ex ea praelaturam *nullius dioeceseos* erigere decrevimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de plenitudine Apostolicae auctoritatis, a Goyasensi dioecesi territorium separamus, finibus ut infra describendis circumscriptum, illudque in Praelaturam *nullius* erigimus, quam ab urbe *Jatahy* « Jatahiensem » nuncupari statuimus et decernimus. Nova igitur Praelatura haec quatuor paroeciis efformabitur dioecesi Goyasensi hucusque pertinentibus, idest Spiritus Sancti in *Jatahy*, Spiritus Sancti in *Mineiros*, Spiritus Sancti in *Rio Bonito* et Nostrae Dominae Perdolentis in *Rio Verde*, quibus singulis paroeciis singula quatuor municipia, iisdem nominibus ac paroeciae ipsae appellata iisdemque finibus contenta, respondent. Ipsa idcirco iisdem continebitur finibus, quibus quatuor ipsae paroeciae ac quatuor municipia simul sumpta: ad septentrionem scilicet dioecesi Goyasensi, secundum limites paroeciarum *Rio Bonito* et *Rio Verde;* ad meridiem vero flumine *Piranahyba;* ad orientem meridiem versus limitibus, qui inter Statum *Goyaz* et Statum

Matto Grosso intercedunt. Novae huius Jatahiensis Praelaturae *nullius* ita a Nobis erectae et circumscriptae sedem et cathedram in urbe Jatahy statuimus, atque ecclesiam Spiritui Sancto dicatam ibi exstantem ad ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus, eidemque sedi et praelatitiae ecclesiae eiusque pro tempore Praelatis omnia iura et privilegia tribuimus, quibus ceterae sedes et ecclesiae praelatitiae eiusque Antistites ex iure communi vel legitima consuetudine in Brasiliana Republica gaudent, cum omnibus oneribus et obligationibus iisdem adnexis. Decernimus insuper ut praelatura haec Jatahiensis metropolitanae ecclesiae Mariannensi sit suffraganea eiusque Praelatos Archiepiscopi Mariannensis pro tempore iuri metropolitico subiicimus. Quum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in hac nova Praelatura canonicorum Capitulum erigatur, indulgemus ut ad tramitem iuris pro canonicis dioecesani Consultores interim instituantur. Quod vero attinet ad Praelaturae huius regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones et decreta Concilii Plenarii Americae Latinae, Romae anno millesimo octingentesimo octuagesimo nono celebrati, praescribunt. Quod autem in particulari ad clerum spectat, statuimus ut simulac Praelaturae erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. Volumus insuper ac mandamus ut documenta omnia et acta, quae novam hanc Praelaturam respiciunt, ad eiusdem Praelaturae Curiam quamprimum tradantur ut in eius archivo rite asserventur. In dotem ac mensam autem ipsius Praelaturae assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque, quae ad hoc conferentur. Demum iuxta ea quae in praefato Concilio Plenario Americae Latinae decreta sunt, ab hac quoque Praelatura eiusque sumptibus duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, non intermissa vice, ad Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut sub fere oculis Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Archiepiscopum titularem Caesariensem in Mauretania, in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum, eidemque necessarias et opportunas facultates tribuimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum atque definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses ab his Litteris datis computandos fidem authentica forma exaratam trans-

mittendi peractae esxecutionis. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo cuiuslibet viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce Litteris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum interest vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus constitutionibus apostolicis et quibusvis aliis, Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum, dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem quae a Nobis praesentibus Litteris decreta sunt, infringere, vel eis contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die vigesima prima mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostolicorum.*
Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLI, n. 4. – M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE SIWANTZE ET TSINING IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Dominici gregis Pastorum votis concedere Romano Pontifici pergratum est, quae eo spectent ut spirituali christifidelium bono provide ac tempestive consulatur. Itaque cum Litteris apostolicis Nostris sub anulo datis die VIII mensis Februarii an. MDCCCCXXIX, ex quadam territorii parte vicariatus apostolici de Siwantze in Sinis alium novum vicariatum de Tsining, suis finibus designatum, constituerimus, et postremis hisce temporibus in septentrionalem vicariatus de Siwantze partem copiosissime immigraverint incolae quos Vicarius Apostolicus de Tsining facilius evangelizare potest; nunc tam Vicarius Apostolicus de Siwantze quam Apostolicus Vicarius de Tsining, ad eosdem plane accedente Delegato Apostolico Nostro in Sinis, a Nobis humiliter enixeque expostulant, ut novos modo atque magis opportunos fines inter duos ipsos vicariatus statuere dignemur. Huiusmodi autem supplicationibus annuendum, omnibus rei momentis attento seduloque studio perpensis, ultro libenterque existimavimus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui rebus gerendis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore statuimus, ut, neglecto confinio civili, inter sub-praefecturas civiles de *Q'aolin* et de *Shangtu*, ex nunc et in posterum inter duos quos nominavimus vicariatus finis sit magna via *Lao Koantao* vulgo nuncupata, quae ex sub-praefecturae civilis de *Tengehen* finibus prope *Kioukoutsinen* ad septentrio-orientem pergens prope locum *Teh'achanchelao* attingit fines civilis sub-praefecturae de *K'angpao*, ita ut regio, quae in septentrionali parte magnae viae de *Lao Koantao* complectitur tum sub-praefecturae civilis de *Hinghouo*, tum sub-praefecturae de *Shangtu* portionem, seiungatur ab apostolico vicariatu de Siwantze et vicariatui apostolico de Tsining uniatur; hac mente tamen ut pagi atque oppida, quae ad eandem viam iam exstant vel in posterum exstruenda sunt, in parte occidentali ad locum usque *Tch'ahanobo*, vicariatus apostolici de Tsining sient; ab ipso loco vero de *Tch'ahanobo* usque ad fines sub-praefecturae de *K'angpao* vicariatus apostolici de Siwantze sient.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Novembris anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

FINES REGUNTUR INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE HANCHUNGFU ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE HINGANFU IN SINIS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Regimen Ecclesiae Sanctae Nobis divinitus concreditum postulat a Nobis ut sollicito studio ea decernamus quae ad religionem provehendam necessaria vel etiam opportuna videantur. Quapropter, cum per Litteras apostolicas Nostras die XXVIII mensis Martii anno MDCCCCXXVIII sub anulo Piscatoris datas, erecta fuerit nova praefectura apostolica de Hinganfu in Sinis, ut limites eiusdem praefecturae cum finibus civilibus plane congruant, haec, quae sequuntur, decernenda existimavimus. Territorium enim praefecturae eiusdem de Hinganfu iam Litteris Nostris constituebatur tum a civilibus sub-praefecturis de Tze-yang, Pingli, Ning-shen, Shig-chuan, Sun-yang, Han-yin, Chuan-ping, Pai-ho, Hinganfu (seu An-kang), quae ad hunc finem separabantur ab apostolico vicariatu de Hanchungfu, tum e civilibus sub-praefecturis de Siao-yi, Chen-an, Shan-yang, quae tunc ab apostolico vicariatu de Sianfu seiungebantur. Postea autem civitas de Chemping, in territorio vicariatus apostolici de Hanchungfu posita, in distinctam erecta est civilem sub-praefecturam; proindeque nunc etiam peropportunum videtur ipsam novam civilem sub-praefecturam de Chemping ad ceteras sub-praefecturas, quas tribuimus iam apostolicae praefecturae de Hinganfu, adiungere. Nos itaque, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa

scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, territorio civili subpraefecturae de Chemping a vicariatu apostolico de Hanchungfu distracto, eandem civilem subpraefecturam de Chemping, ceteris sub-praefecturis, quae apostolicam praefecturam de Hinganfu constituunt, addimus; ita ut ex nunc et in posterum limites eiusdem praefecturae apostolicae iidem sint ac fines quos civiles auctoritates civilibus praefatis subpraefecturis statuerunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec edicimus, volumus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contingerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Decembris, anno MDCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

SEPARATO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE COQUILHATVILLE ERIGITUR MISSIO INDEPENDENS DE BIKORO IN AFRICA CENTRALI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum opera studioque Patrum e Provincia Belgica Congregationis Missionis in districtus de Bikoro, praefecturae apostolicae de Coquilhatville subiecti, regionibus, adeo christiana res feliciter adoleverit, ut peropportunum iam videatur, addita quoque parte territorii vicariatus apostolici de Leopoldville, novam ibi erigere atque independentem Missionem, suffragantibus etiam tum Praefecto Apostolico de Coquilhatville, tum Vicario Apostolico de Leopoldville: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui rebus Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, haec quae sequuntur statuenda existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, e praefectura apostolica de Coquilhatville districtum

de Bikoro dismembramus, et a vicariatu apostolico actuali Leopoldopolitano separamus eam territorii plagam, quae ad sinistram fluminis Congi exstat, eundemque districtum idemque territorium in novam Missionem sui iuris, nomine de Bikoro, constituimus, quam Patribus e Provincia Belgica Congregationis Missionis ad Nostrum Sanctaeque Sedis Apostolicae beneplacitum in Domino committimus. Missionis autem de Bikoro sic noviter erectae fines sequentes sient: ad occidentem, cursus fluminis Congi usque ad confluentem Kasai; ad meridiem, cursus fluminis Kasai usque ad Lediba; ad orientem, fines tribuum, quas de Bateke, Bobangi, Bwema, Batende, Barunu (alias Bakutu), Ntombotolo nuncupant, et limites districtus de Bikoro; ad septentrionem, linea quae recte a fonte fluminis *de Loondo* antea ad fontem fluminis *de la Boloko* et postea ad confluentem *de la Bileka* ac *de la Boloko* perveniat, cursus dein *de la Boloko* usque ad ostium *de la Losasafa*, huius fluminis cursus usque ad suos fontes, alia vero linea recta a fontibus *de la Losasafa* ad fontes *de la Boba*, cursus fluminis *de la Boba* usque ad ostium, dein *la Boyolo* usque ad confluentem *Ikabo*, denique parallelos linea confluentis huius usque ad punctum in quo ipsum flumen Ikabo inferiori flumini Congo occurrit.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die III mensis Ianuarii, anno MDCCCCXXXI, Pontificatus Nostri nono.

E. CARD. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

DAMNANTUR ALIQUOT OPERA EDUARDI LE ROY

Feria IV, die 24 Iunii 1931

Emi ac Revmi Dni Cardinales fidei moribusque tutandis praepositi, in generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, praehabito DD. Consultorum voto, tamquam praedamnata, ad normam can. 1399, 2°, 6° C. I. C., habenda et in Indicem librorum prohibitorum inserenda esse decreverunt opera Eduardi Le Roy, quae infra recensentur:

L'Exigence idéaliste et le fait de l'évolution. Paris, Boivin et C.ie, 1927.

Le problème de Dieu. Paris, L'Artisan du Livre, 1929.

La pensée intuitive, Voll. 2. Paris, Boivin et C.ie, 1929-1930.

Les origines humaines et l'évolution de l'intelligence. Paris, Boivin et C.ie, 1930.

Et feria V subsequenti, die 25 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori S. O. concessa, relatam Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 27 Iunii 1931.

A. Subrizi, *Supr. Sacrae Congr. S. Officii Notarius.*

L. ✠ S.

II

DECRETUM

DEGRADATIONIS EDICTALIS

Geysa Victor Boross, natus Peér in Hungaria die 29 Aprilis 1880 a parentibus catholicis ritus latini in eoque ritu baptizatus atque educatus nec non legitimo matrimonio iunctus, die 24 Februarii 1925 una cum uxore et filiis ad schisma graecum orientale descivit et ab episcopo schi-

smatico in presbyterum missionarium ordinatus est. Semestre dein vix elapso, falso praetendens se, inde ab infantili aetate in schismate conversatum, de formali apostasia insimulari minime posse, in clerum catholicum ritus orientalis Miskolcziensem cooptari et ad sacri ministerii exercitium admitti obtinuit.

Mox vero de inobedientia erga suum Ordinarium deque pluribus (ex communibus quoque) criminibus iam accusatum, in America, quo proprio arbitrio se contulerat, ad haereticos eum remeasse nunciatum est.

Hisce cognitis ac summatim comprobatis, cum actualis eius commorationis locus resciri nequivisset, intimatione edictali in Commentario Officiali Sanctae Sedis (vol. XXIII, pag. 169) sub die 4 Maii a. c. de more evulgata, ad comparendum intra terminum peremptorium unius mensis coram Suprema Sacra Congregatione Sancti Officii formiter citatus est, cum expressa declaratione Sacram Congregationem, ni paruisset, nulla alia interiecta mora, in contumacia processuram fore.

Hoc igitur termino inutiliter iamdiu praeterlapso, haec eadem Suprema Sacra Congregatio in plenario conventu habito feria IV, die 8 Iulii 1931 hanc tulit sententiam:

« Attentis extraordinariis casus adiunctis, potissimum vero comprobata imputati apostasia et criminibus ab ipso admissis; receptione sacrorum Ordinum ab episcopo schismatico; turpissima fraude qua in clerum catholicum ritus orientalis Miskolcziensem cooptari ipse obtinuit; miserrimoque in haeresim relapsu, sac. Geysa Victor Boross, ad comparendum coram hoo Supremo Sacro Tribunali frustra citatus, firmis omnibus et singulis censuris, poenis atque inhabilitatibus iam ipso facto quomodocumque incursis et contractis, damnatur in contumacia degradatione edictali cum omnibus iuris effectibus ».

Hanc autem sententiam Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XI in solita audientia die subsequenti R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, suprema Sua auctoritate confirmatam, publici iuris per insertionem in Commentarium Officiale Sanctae Sedis fieri iussit, mandans ad quos spectat ut plenam eius exsecutionem pro viribus urgeant.

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officii die 15 Iulii 1931.

A. Subrizi, *Supr. S. Congr. S. Officii, Notarius.*

L. ✠ S.

III

COMUNICATO

Con sentenza emanata da questa Suprema Sacra Congregazione nella feria IV, 12 Luglio 1916, e pubblicata nel Bollettino Ufficiale *Acta Apost. Sedis*, vol. VIII, p. 316, di detto anno, il sacerdote Antonino (non Antonio) Maria Caccavari, originario della diocesi di Nicastro, fu ridotto *in poenam*, per gravi mancanze, allo stato laicale. Risultando ora che egli, servendosi di falsi documenti, è riuscito ciò non ostante ad esercitare anche recentemente i sacri ministeri, gli Emi e Revmi Padri nell'adunanza plenaria di feria IV, 8 Luglio 1931, hanno ordinato che venga pubblicata di nuovo la condanna sopra accennata, colla ingiunzione espressa al sacerdote Caccavari di dimettere immediatamente l'abito clericale.

Roma, dal Palazzo del S. Offizio, 16 Luglio 1931.

A. Subrizi, *Notaro della Supr. Sacra Congr. del S. Offizio.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

VICENTINA ET PATAVINA

SEPARATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Ad consulendum fidelium spirituali emolumento et commodo, R. P. D. Ferdinandus Rodolfi, Episcopus Vicentinus, et R. P. D. Elias Dalla Costa Episcopus Patavinus, cleri populique interesse habentium votis obsecundantes, suffragantibus suis Capitulis cathedralibus, ab Apostolica Sede enixe postulaverunt ut nonnullae immutationes finium inter dioeceses Vicentinam ac Patavinam inducantur; scilicet, iuxta limites infra determinandos, separentur a dioecesi Vicentina et aggregentur dioecesi Patavinae vicus *Rubbio*, territorium quod *Burcia* vocant, et alius locus inter municipia *Rosà* et *Cittadella*; vicissim disiungantur a dioecesi Patavina et uniantur dioecesi Vicentinae loca quae *Saline*, *Vicentina* et *Brancaglia* appellant. Fideles enim inibi commorantes, ab ecclesiis paroecialibus, ad quas in praesens pertinent, valde distant impeditisque itineribus ad eas accedunt. Quibus precibus, diligenti examini penes Sacram Congregatio-

nem Consistorialem subiectis, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI benigne annuens, de Apostolicae potestatis plenitudine, hoc Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expedirentur, quae sequuntur commutationes inter dioeceses Vicentinam et Patavinam statuit: E paroecia S. Ambrosii, in oppido *Valrovina* et e dioecesi Vicentina disiungatur atque cum paroecia S. Antonii de Padua, in *Fontanella* et cum dioecesi Patavina coniungatur vicaria perpetua (*curazia*) quam *Rubbio* appellant; proinde ibi novi limites dioecesani praefiniantur sequentibus vallibus ac viis: *Forcella dei Gonzi*, via *Cavallara*, valle *Gallina*, via *Vecchia*, via *dei Gaggi*. E paroecia Nativitati Beatae Mariae Virginis dicata, *in Albettone* et e dioecesi Vicentina dividatur atque paroeciae S. Laurentii in *Vo* et dioecesi Patavinae uniatur locus *Burcia*, circumscriptus fossis *Pontine*, *Capitello*, *Scaglia*; quibus idcirco novi fines dioecesani ad septentrionem determinentur, dum ad orientem te meridiem canali *Bisatto*, ad occasum rivo *Francazana* iam indicantur.

E paroecia S. Antonii Abbatis in *Rosà* et e dioecesi Vicentina separetur atque paroeciae S. Bernardi in *Laghi* et dioecesi Patavinae aggregetur territorium circumscriptum rivulo *Geda*, via municipali *Tezze di Bassano* et semita praefata loca coniungente. E paroecia S. Rochi Conf. in *Valbona* et e dioecesi Patavina seiungatur atque paroeciae Ss. Viti, Modesti et Crescentiae in *Noventa* et dioecesi Vicentinae adiiciatur locus *Saline*, a rivo *Molina* definitus. E paroecia Beatae Mariae Virginis in caelum Assumptae dicata, in *Montagnana* et e dioecesi Patavina secernantur atque paroeciae S. Ioannis Baptistae in *Cicogna* et dioecesi Vicentinae adiungantur loca quae *Vicentina* et *Brancaglia* vocant: quod territorium circumscribatur via provinciali *Montagnana-Vicenza*, via *Vicentina* et rivo *Struppio* ab aggere terrentis *Guà* usque ad decussationem cum via Vicentina.

Ad haec autem exsecutioni mandanda Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est R. P. D. Ferdinandum Rodolfi, Episcopum Vicentinum, cum facultatibus necessariis et opportunis etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, iniuncto eidem onere transmittendi ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem, infra sex menses a subsignata die computandos, authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 20 Augusti 1930.

✠ Fr. R. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

B. Renzoni, *Substitutus.*

II

COMENSIS - LUGANENSIS

DE IURISDICTIONE IN VICUM « ERBONNE »

DECRETUM

Per Apostolicas sub plumbo Litteras *Ad universam* a Summo Pontifice Leone XIII S. M. die 7 Septembris 1888 editas, e dioecesi Comensi fuit dismembratum et constitutum sub Administratione Apostolica Luganensi totum territorium Ticinense in ditione Helvetica situm; et enumeratae fuerunt omnes paroeciae ab eadem Apostolica Administratione dependentes, inter quas paroecia loci *Scudelatte*. Quum autem intra fines huius paroeciae comprehendatur vicus *Erbonne*, qui, licet in Italia consitus, de facto tamen Apostolicae Administrationi Luganensi hactenus subiectus fuit, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, auditis interesse habentibus, declarandum statuit, prout praesenti Consistoriali decreto declarat, praefatum vicum *Erbonne*, cum omnibus incolis, ad dioecesim Comensem pertinere ac proinde posthac ab Ordinario Comensi regendum et administrandum esse.

Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 6 Martii 1931.

✠ Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

III

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

1 Maii 1931. — Titulari ecclesiae archiepiscopali Anasarthensi, praefecit R. P. D. Ioannem Irenaeum Ioffily, hactenus archiepiscopum Belemensem de Parà.

1 Iunii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Tyriensi, R. D. Aegidium Lari, Auditorem Nuntiaturae Apostolicae in Brasilia, deputatum Delegatum Apostolicum in Persia.

5 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Silandensi, R. P. D. Iacobum Albertum Duffy, hactenus Episcopum Insulae Grandis.

8 Iunii 1931. — Cathedrali Ecclesiae Cochabambensi, R. P. Thomam Aspe, O. F. Minorum.

19 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Tacapensi, R. P. D. Ioannem Bapt. Gorordo, hactenus Episcopum Cebuanum.

22 Iunii. — Cathedralibus Ecclesiis Calliensi et Pergulanae, R. P. D. Philippum Mantini, hactenus Episcopum Bosanensem.

23 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Ucculensi, R. P. D. Alfonsum Verwimp, S. I., quem deputavit Vicarium Apostolicum de Kisantu.

— Titulari episcopali Ecclesiae Thmuisanae, R. P. Petrum Fallaize, ex Congr. Oblat. B. M. V. I., quem constituit Coadiutorem cum iure successionis R. P. D. Gabrielis Breynat, Vicarii Apostolici de Mackenzie.

26 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Sebastopolitanae in Armenia, R. P. D. Iacobum Roche, hactenus Episcopum Rossensem, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Roberti Browne, Episcopi Cloynensis.

30 Iunii. — Metropolitanae Ecclesiae Sipontinae, cum perpetua administratione Ecclesiae Vestanae, R. D. Andream Cesarano, Vicarium generalem vicariatus apostolici Constantinopolitani.

— Cathedrali Ecclesiae Mutilanae, R. D. Maximilianum Massimiliani, parochum ad S. Gregorii, in civitate Firmana.

— Titulari episcopali Ecclesiae Nazianzenae, R. D. Augustinum Mancinelli, Canonicum theologum cathedralis Civitatis Castelli ibique Seminarii Rectorem, quem deputavit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Antonii M. Iannotta, Episcopi Aquinatensis, Sorani et Pontiscurvi.

3 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Londonensi, R. P. D. Thomam Kidd, hactenus Episcopum Calgariensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Pharsaliae, R. D. Romulum Genuardi, canonicum metropolitanae Ecclesiae Panormitanae, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Aloisii Card. Lavitrano, Archiepiscopi Panormitani.

10 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Belemensi de Para, R. P. D. Antonium Lustosa, hactenus Episcopum Corumbensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Mediensi, R. D. Franciscum Barda, Rectorem Seminarii Cracoviensis, quem deputavit Auxiliarem R. P. D. Anatolii Nowak, Episcopi Premisliensis Latinorum.

14 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Uzitanae, R. P. Candidum (in saeculo Dominicum) Moro, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum Cyrenaicae.

— Titulari episcopali Ecclesiae Hermopolitanae Maiori, R. P. Fulgentium (in saeculo Franciscum) Lazzati, O. F. M., quem constituit Vicarium Apostolicum de Mogadiscio.

21 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Rhedonensi, R. P. D. Renatum Mignen, hactenus Episcopum Montispessulanum.

— Titulari archiepiscopali Ecclesiae Amasenae, R. P. D. Franciscum Kordač, hactenus Archiepiscopum Pragensem.

23 Iulii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Antinoitanae, R. P. D. Aloisium Benziger, hactenus Episcopum Quilonensem.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

I

DE HABITU ECCLESIASTICO A CLERICIS DEFERENDO

Prudentissimo sane consilio ab Ecclesia provisum est, ut clerici, in sortem Domini vocati, per decentiam habitus extrinseci, intrinsecam morum honestatem ostendant et a laicis etiam habitu secernantur. Qui quidem habitus, quamquam, pro diversis temporibus et locis, non unam praetulerit formam et colorem, semper tamen proprium quid ac singulare clericali ordini congruum retinuit ac retinet, quo tamquam *habitus ecclesiasticus* seu *clericalis* et nominetur et habeatur.

Disciplina in hac re vigens continetur in canone 136 § 1 Codicis iuris canonici his verbis: « Omnes clerici decentem habitum ecclesiasticum, secundum legitimas locorum consuetudines et Ordinarii loci praescripta, deferant; tonsuram seu coronam clericalem, nisi recepti populorum mores aliter ferant, gestent, et capillorum simplicem cultum adhibeant ».

Porro huic Sacrae Congregationi Concilii exploratum est non omnes clericos, in nonnullis praesertim regionibus, memorati canonis disciplinam servare. Sunt enim qui, propriam dignitatem et honorem clericalem parvi pendentes, contra legitimam consuetudinem et Ordinarii loci praescripta, vestes etiam publice, tum forma tum colore, prorsus laicales deferant, nec ipsam tonsuram clericalem gestent. Ex quo facile sequitur, ut populus christianus erga coetum clericalem debitum obsequium minuat et clerici ipsi sese periculo exponant non solum agendi ea quae a statu clericali sunt aliena et indecora; sed etiam, quod Deus avertat, e suo statu omnino deficiendi. Nec desunt sacerdotes, qui habitu, quem supra diximus, utuntur etiam in ecclesia in sacris peragendis, in sede confessionali, in Missa celebranda, in Ssma Eucharistia distribuenda.

Iamvero ad omnes abusus in hac re removendos et ad disciplinam ecclesiasticam firmandam atque urgendam, haec Sacra Congregatio Concilii praesenti decreto mandat, ut omnes clerici, praeter clericalem tonsuram, decentem habitum ecclesiasticum publice semper, non excepto tempore aestivarum vacationum, deferant, habitum scilicet, quem legitima consuetudo et Ordinarii loci praescriptum in propria regione ordini clericali congruentem agnoverint.

Insuper eadem Sacra Congregatio sacerdotes graviter monet ut religiosissime servent etiam praescriptum canonis 811 § 1: « Sacerdos, Missam celebraturus, deferat vestem convenientem quae ad talos pertingat »: qua quidem veste curandum est ut sacerdotes utantur etiam in Sacramentis publice ministrandis. Parochi et rectores ecclesiarum in sua quisque ecclesia ad celebrandum Missae sacrificium sacerdotes ne admittant nisi sint, iuxta praescriptum canonis 804 § 2, ecclesiastica veste induti, veste nempe de qua in canone 811 § 1.

Ut vero praesens decretum ab omnibus, ad quos spectat, adamussim servetur, eadem Sacra Congregatio peculiarem Ordinariorum locorum diligentiam atque vigilantiam excitat, qui, si casus ferat, in renitentes animadvertant ad normam canonum 136 § 3, 188 n. 7, 2379 Codicis iuris canonici.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die 28 Iulii anno 1931.

I. Card. Serafini, *Praefectus*.

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius*.

II

DECRETO

CIRCA ALCUNE FORMULE DEL CATECHISMO DI PIO X

Con l'articolo 34, comma 1, del Concordato Lateranense sono stati riconosciuti in Italia gli effetti civili al Sacramento del matrimonio, disciplinato dal Diritto canonico.

In seguito a tale riconoscimento si rende necessaria la modificazione di alcune formule del *Catechismo della dottrina cristiana di Pio Pp. X*, il cui testo con Lettera apostolica dello stesso Pontefice del 18 Ottobre 1912 è stato prescritto nella diocesi e provincia ecclesiastica di Roma, e raccomandato nelle altre diocesi d'Italia. Perciò questa Sacra Congregazione del

Concilio, con l'approvazione del Santo Padre, ha stabilito che alle attuali formule che si trovano nel testo del predetto Catechismo, edizione vaticana, sotto i numeri 408-412, siano sostituite le seguenti:

« 408. *Come si contrae il matrimonio?*

« R. Il matrimonio si contrae esprimendo il mutuo consenso davanti al parroco, o a un sacerdote suo delegato, ed almeno a due testimoni.

« 409. *Il matrimonio celebrato in questa forma consegue in Italia anche gli effetti civili?*

« R. Il matrimonio celebrato in questa forma consegue in Italia anche gli effetti civili, perchè lo Stato italiano riconosce tali effetti al Sacramento del matrimonio.

« 410. *Il matrimonio così celebrato come consegue in Italia anche gli effetti civili?*

« R. Il matrimonio così celebrato consegue in Italia anche gli effetti civili, mediante la sua regolare trascrizione nei registri dello stato civile, fatta a richiesta del parroco.

« 411. *Gli sposi cattolici possono compiere anche il matrimonio civile?*

« R. Gli sposi cattolici non possono compiere il matrimonio civile nè prima nè dopo il matrimonio religioso: che se lo osassero, anche con l'intenzione di celebrare in appresso il matrimonio religioso, sono dalla Chiesa considerati come pubblici peccatori.

« 412. *Gli sposi nel contrarre il matrimonio debbono essere in grazia di Dio?*

« R. Gli sposi nel contrarre il matrimonio debbono essere in grazia di Dio, altrimenti commettono un sacrilegio ».

Roma, dalla Segreteria della stessa Sacra Congregazione del Concilio, 4 Agosto 1931.

G. Card. Serafini, *Prefetto.*

L. ✠ S.

G. Bruno, *Segretario.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando sequentes Ecclesias de proprio Pastore providit:

6 Maii 1931. — Cathedrali Ecclesiae Mangalorensi praefecit R. D. Victorem Rosarium Fernandes, e clero saeculari eiusdem dioecesis.

9 Iunii. — Cathedrali Ecclesiae de Fukuoka, R. P. Albertum Breton, e Societate Parisiensi Missionum ad exteros.

— Cathedrali Ecclesiae Ajmerensi, R. P. Maturinum Le Ruyet (in Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, P. Pium a Llorient).

— Cathedrali Ecclesiae Wilcanniensi, R. D. Thomam Martinum Fox, ex eadem dioecesi.

II

NOMINATIONES

Brevibus apostolicis nominati sunt:

5 Aprilis 1931. — R. D. Ioseph Chow, e Congregatione Missionis, *Vicarius Apostolicus de Paotingfu in Sinis.*

— R. D. Bonifatius Yeung, e clero saeculari Cantonensi, *Episcopus Auxiliaris Vicarii Apostolici de Canton.*

4 Maii — R. P. Aemilius Cecco, Episcopus electus Letopolitanus, *Vicarius Apostolicus de Napo in Aequatore.*

Successivis decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

27 Aprilis 1931. — R. P. Ignatium Arnoz, ex Instituto de Mariannhill, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Bulawayo.*

5 Maii. — R. D. Maturinum Mailloux, ex Congregatione Spiritus Sancti, *Praefectum Apostolicum de Douala.*

22 Maii. — Iohannem Bernardum Kevenhoerster, O. S. B., *Praefectum Apostolicum Insularum Bahamas.*

30 Maii. — R. P. Ioannem Damascenum Iesacher, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Yungchowfu.*

27 Iunii. — R. D. Leonem Sieben e Congregatione Missionis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Bikoro.*

Decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide diei 27 mensis Maii Rmus D. Aloisius Chàves renuntiatus est Praeses Pontificii Operis a Propagatione Fidei in Republica « El Salvador ».

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

IANUEN.

CANONIZATIONIS B. FRANCISCI MARIAE A CAMPORUBEO LAICI PROFESSI ORDINIS MINORUM CAPUCCINORUM.

SUPER DUBIO

An sit signanda Commissio reassumptionis Causae, in casu, et ad effectum de quo agitur.

Per Apostolicas litteras in forma Brevis datas sub die 30 Iunii anno D. 1929 Beatorum honores tributi fuerunt Ven. Francisco « da Camporosso », laico professo Ordinis Minorum Capuccinorum, et Beatificationis sollemnia eadem die in Vaticana Basilica, ut moris est, peracta. Maximo exsultavit gaudio et universus Minorum Capuccinorum Ordo et Ianuensis civitas in qua per quadraginta annos quaesitoris munus, ei concreditum, sancte implevit. Ipse enim « urbem totam perlustrans, dolores omnium ac miserias, evangelicae caritatis instinctu amplexatus, populi vitam ipsam cum mira abnegatione sui quodammodo vixit » (Litt. Post. Emi Card. Caroli Dalmatii Minoretti, Archiep. Ianuen.), immo et pro populi salute, cum pestifer morbus grassaretur, vitam suam generose Deo obtulit, oblatumque holocaustum sibi acceptum fuisse Deus significavit, cum, eo demortuo, penitus brevi tempore morbus extinctus fuerit.

Populi religio erga B. Franciscum Mariam post beatificationem non deferbuit, sed est aucta, et nonnullae feruntur sanationes post eidem indultam venerationem per eius intercessionem a Deo obtentae; super quibus, ad ulteriorem Causae progressum usque ad Canonizationem, Apo-

stolicos processus conficere opportunum actoribus videtur. Cui voto Postulatoriae litterae accedunt Emi ac Rmi Card. Caroli Dalmatii Minoretti, Archiepiscopi Ianuensis, nonnullorum Exmorum Episcoporum et Ministri generalis O. M. C. Quare instante Rmo P. Raphaele a Vallefinaria, O. M. C. Postulatore generali, Emus ac Rmus Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, in Ordinario Sacrorum Rituum Congregationis coetu subsignata die ad Vaticanas Aedes coacto, dubium proposuit discutiendum: *An sit signanda Commissio reassumptionis Causae Canonizationis B. Francisci Mariae a Camporubeo, in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emi et Revmi Patres, sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem Emi Ponentis, audito R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus perpensis rescribere rati sunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem reassumptionis Causae, si Sanctissimo placuerit.* Die 24 Martii an. 1931.

Facta postmodum de hoc a R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, relatione Ssmo D. N., Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem reassumptionis Causae Canonizationis B. Francisci Mariae a Camporubeo, laici professi Ordinis Minorum Capuccinorum. Die 30 Martii an. Dom. 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI STEPHANI PERNET, SACERDOTIS E PIA SOCIETATE PRESBYTERORUM AB ASSUMPTIONE ET FUNDATORIS INSTITUTI PARVULARUM SORORUM AB ASSUMPTIONE.

Super dubio

An sit signanda Commissio Introductionis Causae, in casu, et ad effectum, de quo agitur.

Miserentis Dei Providentia nostris hisce diebus, quibus tot mala in humanam societatem ingruunt, viros plures et feminas suscitavit, qui apostolico ducti spiritu et divina inflammati caritate operarios, pauperes, infirmos, omnique ope et humana divinaque spe destitutos curarent, sublevarent, adiuvarent et animo erigerent ut eos Christo lucrifacerent.

Hos inter Stephanus Pernet e pia Societate Presbyterorum ab Assumptione et Instituti Parvularum Sororum ab Assumptione fundator, est adnumerandus.

In oppido Vellexon, intra Bisuntinae dioeceseos fines, ex Claudio Ludovico et Magdalena Cordelet, christiana pietate praestantibus, die 23 Iulii anno Domini 1824 in lucem editus, sequenti die baptismi sacramento fuit ablutus, et Claudii Stephani nomina accepit. Fortiter et suaviter ab utroque parente praesertim a piissima matre, quae passim « Madeleine la sainte » vocabatur, fuit educatus. Anno suae aetatis duodecimo ad sacram mensam primitus fuit admissus. Circa hoc tempus Rev. Guillaume parochus, cuius memoria in benedictione est, dum de Ordinis sacramento sermonem haberet, pueris dixit: *Quis scit utrum alter inter vos Sacerdos fiat?* Stephanus, quasi motu primo adactus, super scamnum exiliit, et ecclesiasticae vocationis primordia persensit. Ab eodem parocho, qui bonam adolescentis indolem probe perpendit, eique velut alter parens fuit, praesertim post patris mortem quae anno 1838 evenit, primis latinae linguae rudimentis fuit imbutus, deinde, ut incepta litteraria perficeret studia, in locum vulgo dictum Membray, postea Vesoul missus fuit ut philosophicas, demum Vesuntionem ut theologicas disciplinas excoleret. Verum Stephanus gravia perpendens officia sacerdotio adnexa, bis e Seminario clanculum discessit. Seminarii moderatores, qui eius virtutes recte aestimabant, multis modis eum adiuvarunt, ut eius animum erigerent. Publicum magisterium egit in civitate Dôle, et privatum per duos annos. Postea Lutetiam Parisiorum perrexit ut de vitae statu capessendo definitive decideret. Huc cum advenisset in gravem morbum incidit, et decedentium sacramentis fuit munitus. Convaluit quidem, sed haesitans adhuc, ferventissimas ad B. V. *des Victoires* in eius templo effundebat preces. Oblata officia una cum magisterio Nemausi anno 1849 exercuit in Collegio Assumptionis quod a P. d'Alzon regebatur. Eodem anno piam peregrinationem ad B. M. V. Rochefort suscepit eo fine ut ab ea religiosae vocationis et Societati quam P. d'Alzon fundare satagebat, se aggregandi gratiam impetraret. Gratiam hanc obtinuit, et insequenti anno 1850 scripto pollicitus est se constitutiones Societatis accepturum vix ab Apostolica Sede hae approbatae forent. Simplicia vota privatim una cum primis sodalibus in festo Nativitatis Domini emisit. Anno 1851 et religiosum habitum sumpsit et perpetua vota nuncupavit. Anno 1852 Collegii, quod Lutetiae Parisiorum ad S. Honorati fundabatur, oeconomus fuit renuntiatus, et an. 1857 una cum eodem Collegio *Clichy* se transtulit. Hic Patris d'Alzon iussu Decembri mense anno 1857 Sacris initiatus fuit, et die 3 Aprilis sequenti anno Sacerdos factus, licet ob profundam humilitatem, ne tantum onus et honorem susciperet, repugna-

ret. Anno 1860 Nemausum fuit revocatus, et Coetus pro Scholis Orientis Praeses electus. Anno 1863 Lutetiam Parisiorum mittitur.

Animarum zelo succensus populi necessitatibus, tum temporalibus, tum spiritualibus succurrere satagens, non sine divinae Providentiae instinctu et auxilio, suorumque Superiorum approbatione, ad instituendam novam Sororum familiam animum admovit, quibus munus infirmis in suis domiciliis adsistendi esset concreditum, ut per hoc infirmorum et suarum familiarum animae Christo lucrifierent. Cooperante itaque Antonia Fage, quae in religione Mariae a Iesu nomen assumpsit, anno 1865 Institutum Parvularum Sororum ab Assumptione fundavit. Decem post annos Cardinalis Guibert, Archiepiscopus Parisien., Institutum approbavit, et religiosum habitum per suum Vicarium generalem sororibus imposuit et canonica religiosa vota ab eisdem excepit. Anno 1878 vota perpetua emittere fuit eis concessum. Apostolica Sedes anno 1897 *Decretum laudis* edidit. Nec eius zelus in populi bonum hic stetit; annis 1876 et 1881, ut socialium classium concordiae et unioni iuxta Evangelii praecepta adlaborarent, duos instituit coetus quibus nomen *Dames servantes des pauvres* et *Fraternité de N.-D. de l'Assomption*. Prior constat ex mulieribus, quae in assistendis infirmis et pauperibus Sorores adiuvent; altera ex viris, patribus familias operariis etiam ex proceribus qui, sub *Decurionum* nomine, operarios, in Christo fratres, doctrina, consiliis opera doceant, dirigant, ab impietate arceant et in bono confirment.

Nec id satis eius zelo fuit. Non solum enim operariorum virorum qui fraternitati erant adiuncti, sed et illorum uxorum bono prospexit, sodalitatem mulierum instituens sub S. Monicae patrocinio, similem Fraternitati, ita ut sicuti haec pro viris, ita et illa pro mulieribus suum apostolatus munus exerceat.

Meritis onustus die 3 Aprilis anno 1899, decedentium sacramentis refectus, visitatione et benedictione Servi Dei Cardinalis Beniamin Richard, Archiepiscopi Parisien., consolatus, spiritum Deo pientissime reddidit anno aetatis suae septuagesimo quinto.

Exsequiis ingenti populi concursu persolutis, exanime corpus in crypta eiusdem domus in qua obiit, ex speciali civilis auctoritatis concessione, fuit humatum.

Sanctitatis fama, quam Dei Servus sibi merito conciliaverat, post eius mortem non defecit quin immo adeo increvit, ut ad construendum super eius vitae sanctitate in Curia Parisien., processum manus anno 1924 fuerint appositae. Quo absoluto et ad Sacram Rituum Congregationem transmisso, quum, servato iuris ordine et scriptorum Servi Dei revisione rite peracta, nihil obstaret quominus ad ulteriora posset procedi, instante

Reverendissimo P. Romualdo Souarn Augustinianorum ab Assumptione generali Procuratore et Causae huius Postulatore, attentis quoque Postulatoriis litteris plurium Emorum ac Rmorum S. R. E. Cardinalium, Exmorum et Rmorum Patriarchae Hierosolymitani, Archiepiscoporum et Episcoporum, generalium Superiorum Congregationum seu religiosorum Institutorum, Emus ac Rmus D. Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis comitiis subsignata die ad Vaticanum coadunatis, sequens Dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae Servi Dei Stephani Pernet, in casu et ad effectum, de quo agitur.* Et Emi ac Rmi Patres Sacris Ritibus tuendis praepositi post relationem Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.* Die 24 Martii anno 1931.

Quibus omnibus Ssmo D. N. Pio Papae XI per R. P. D. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, relatis, Sanctitas Sua rescriptum Sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae beatificationis Servi Dei Stephani Pernet, Sacerdotis e Pia Societate Presbyterorum ab Assumptione, et Instituti Parvularum Sororum ab Assumptione Fundatoris. Die 30 Martii anno 1931.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

III

CHICAGIEN. et LAUDEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI FRANCISCAE XAVERIAE CABRINI FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM MISSIONARIARUM A SACRO CORDE IESU.

Super dubio

An sit signanda Commissio Introductionis Causae, in casu, et ad effectum, de quo agitur.

Inter mulieres, quae nostra aetate virtutibus egregiisque operibus floruerunt, Francisca Xaveria Cabrini, fundatrix Instituti Sororum Missionariarum a S. Corde Iesu, non mediocri enitet laude. In pago *Sant'Angelo Lodigiano,* Laudensis dioecesis intra limites, parentibus Augustino et Stella

Oldini, virtute, pietate et honestate praestantibus, die 15 Iulii anno 1850 Dei Famula, inter tredecim filios postrema nata, eodemque die baptismi aquis lustrata est, et Mariae Franciscae nomen accepit. Materno cum lacte timorem Domini, qui initium est sapientiae, hauriens, pietate eximia iam a teneris annis effulsit. A puerilibus oblectamentis semper abhorruit: germanam sororem, Rosam, maiorem natu, virtutis et pietatis quasi magistram habuit, ab eaque litterarum rudimentis fuit imbuta. Die 1 Augusti an. 1858 ab Episcopo Laudensi, Caietano Benaglia, sacro Chrismate est linita. Decimo suae aetatis anno, angelico nitens candore, Angelorum Pane primum fuit refecta. Tres post annos virginitatis voto, confessario adprobante se totam Deo dicavit, quod votum, undevicesimum agens annum, in perpetuum confirmavit. Praeclaris naturae donis ornata litterarum studia in Filiarum a Sacro Corde Iesu collegio in pago Arluno perfecit, et, periculis egregie superatis, ludimagistrae diploma est consecuta. Paternam reversa domum, pietatis caritatisque opera mire excoluit, sive paroeciae puellas in catechesi erudiendo, sive aegrotos invisendo et curando, illos quoque contagioso variolarum morbo affectos, a quo et ipsa fuit correpta. Vicesimum annum agens, parentibus orbata et ab omni familiae vinculo soluta, R. D. Bassano Dedè parocho hortante, aegrotantis ludimagistrae vices in oppido Vidardo per biennium gessit egregie. Mira interim patientia et animi fortitudine religiosam vocationem, quam iamdiu persentiebat, in actum deducere satagens, prius Congregationem Filiarum S. Cordis Iesu, Filiarum a Caritate Canossianarum postea, ingredi petiit, sed confessario et parocho obstantibus, qui eius opera in animarum salutem uti peroptabant, voti compos non fuit tunc facta. Verum a Praeposito civitatis « Codogno » R. D. Antonio Serrati, qui eam bene noverat, anno 1874 illuc fuit advocata, ut « Domum Providentiae » ad pietatem informaret. Plurimum ibi in virtutum exercitio profecit, penitius fuit probata, et, parocho annuente et Episcopo Laudensi Dominico Gelmini adprobante, die 14 Septembris anno 1877 tria religiosa vota simplicia perpetua, quibus quartum addidit perfectionis, in manibus R. D. Antonii Serrati, Praepositi loci, Francisca emisit, et, missionario exardescens zelo, Xaveriae nomen assumpsit. Nonnullae autem sociae, quas ipsa ad pietatem informaverat, in eius manibus, ecclesiastica auctoritate mandante, eadem vota nuncuparunt.

Ast cum in praefata Domo religiosam vitam nonnullis de caussis servare impossibile esset, Laudensis Episcopus ei auctor fuit ut novum Missionalium Sororum Institutum fundaret. Dei Famula in Episcopi consilio divinam agnoscens voluntatem, parocho Serrati adiuvante, in eadem civitate « Codogno » die 14 Novembris anno 1880 cum nonnullis sociis Instituti *Sororum Missionariarum a Sacro Corde Iesu* fundamenta iecit. Sapientis-

simas leges et constitutiones, praecepta et consilia, superno ferme illustrata lumine, conscripsit. Institutum hoc, quod in multas Europae et Americae regiones brevi mirifice est propagatum, Apostolica Sedes die 12 Iulii anno 1907 definitive adprobavit. Ipsa Dei Famula perplurima maxime ardua, terra marique, perfecit itinera. Incredibile dictu est quot labores pertulerit, quot angustias fuerit perpessa, quot difficultates superaverit sive in religiosis vocationibus fovendis, sive in orphanis colligendis, in infirmis curandis et in aliis omne genus miseriis sublevandis, nec non in puellis christiane educandis et ad litteras instruendis. Unice in Deo confisa, Apostoli verba: *Omnia possum in eo qui me confortat* semper prae oculis habens, alacrique animo firmiter constanterque ad animarum salutem adlaborans, sexaginta septem ipsa extruxit domus, quas egregie comparavit.

Mira fide praedita et amore in Deum proximumque flagrans per totam vitam precibus votisque Deum obsecravit, ut fides ubique terrarum diffunderetur, eiusque augeretur gloria.

Sacratissimum Cor Iesu, quasi fulgida fax, in eius animo eluxit, omnesque eius vitae direxit actiones: quasi fornax ardens, suae caritatis flammas in eius corde incendit, et vexillum fuit, quod ipsa in altum extulit, et novae Congregationi, quasi militiae ad animarum salutem comparatae, tradidit.

Eximiis virtutum meritis ornata, die 22 Decembris anno 1917, aetatis suae sexagesimo septimo, in urbe Chicagiensi piissime in Domino requievit. Exsequiis, magno populi concursu, sollemniter persolutis, exanime corpus Neo-Eboracum translatum est, et in loco vulgo dicto West-Park, in coemeteriali sui Instituti sacello, die 2 Ianuarii anno 1918 humatum fuit.

Sanctitatis fama, quam, dum viveret, Dei Famula sibi merito fuerat adepta apud eos omnes cuiuscumque gradus et conditionis qui eam noverant, immo et apud ipsos acatholicos, post eius obitum adeo in dies increvit, ut ad eius Beatificationem comparandam Informativi processus in ecclesiasticis curiis Chicagiensi et Laudensi sint instituti. Quibus absolutis et ad Sacram Rituum Congregationem transmissis, quum, servato iuris ordine, et scriptorum Servae Dei revisione rite peracta, nihil obstaret quominus ad ulteriora procedi posset, instante Revmo P. Augustino a Virgine, Ordinis Ssmae Trinitatis redemptionis captivorum, Causae huius Postulatore, attentis quoque postulatoriis litteris plurium Emorum ac Rmorum S. R. E. Cardinalium, Excmorum et Rmorum Archiepiscoporum et Episcoporum totius orbis, generalium Superiorum religiosorum Ordinum et Congregationum, nec non spectabilium cuiusque ordinis personarum, Emus ac Rmus Cardinalis Alexander Verde, eiusdem Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis subsi-

gnata die ad Vaticanas Aedes coadunatis, sequens Dubium discutiendum proposuit: *An sit signanda Commissio introductionis Causae Servae Dei Franciscae Xaveriae Cabrini, in casu, et ad effectum, de quo agitur.* Et Emi et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, post relationem Emi Ponentis, audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, omnibus sedulo perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem, si Sanctissimo placuerit.* Die 24 Martii 1931.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per R. P. D. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem generalem, relatis, Sanctitas Sua rescriptum eiusdem sacri Consilii ratum habens, propria manu signare dignata est Commissionem Introductionis Causae beatificationis Servae Dei Franciscae Xaveriae Cabrini, Fundatricis Instituti Sororum Missionariarum a Sacro Corde Iesu. Die 30 Martii anno 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IV

ROMANA seu MEDIOLANEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVI DEI GLYCERII LANDRIANI, CLERICI PROFESSI EX ORDINE CLERICORUM REGULARIUM PAUPERUM MATRIS DEI SCHOLARUM PIARUM.

Super dubio

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum et proximum; necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia, earumque adnexis, in casu, et ad effectum de quo agitur.

« Exsultat gaudio Pater Iusti,... gaudeat Pater tuus et Mater tua et exsultet quae genuit te » (*Prov.*, 23, 24-25). Exsultat hodie sanctus legifer Iosephus a Matre Dei, exsultat Ven. magister Petrus a Nativitate B. M. V. Casani, exsultat et tota Calasanctiana familia, et gaudent quia tantum genuerunt Filium, sui Ordinis decus et ornamentum.

Mediolani die 1ª Martii anno 1588 ex Horatio et Anna Visconti, cuius frater, Iacobus, Isabellam, S. Caroli Borromaei sororem, in uxorem duxe-

rat, festinato uti in S. Aloysio Gonzaga propter vitae periculum baptismo, natus est Glycerius. Hoc autem nomen fuit ei impositum, quia dum pariens mater et filius in vitae discrimine essent, S. Glycerii Landriani patrocinium fuerat invocatum. Sanctus hic Episcopus, sextus post beatum Ambrosium, Mediolanensem tenuit cathedram, de quo Ennodius:

Hunc habuit populus parvo vix tempore felix

(*Mon. Germ. hist.*, Ennod., op. CC.).

Uterque parens, generis nobilitate et insigni pietate conspicuus, maximam in suorum octo filiorum educationem curam impendebat, quae eos non fefellit. Eorum enim primogenitus filiorum, Fabritius nomine, post plures adeptas dignitates, Episcopus Papiensis, optimi pastoris per vicennium partes implevit, ceteri autem filii omnes christiana fuerunt vita commendabiles. Adhuc puerulus Glycerius, pietatis et caritatis in proximum insignia dedit specimina, patre ipso magno animi gaudio id secreto spectante. Optimus hic pater circa annum 1598 vita decessit. Glycerius sub viduae matris disciplina magis magisque in pietate et in litterarum studio profecit. Quatuordecim annorum adulescens, coram Beatae Mariae Virginis simulacro castitatem Deo vovit, et aureum anulum caelesti Matri obtulit, quasi in suae deditionis signum: exinde tantae Matris patrocinio nullum amplius, ipso testante, carnis stimulum est passus.

Mature a R. P. D. Marsilio Landriani, patruo suo, Episcopo Viglevanensi S. Antonii placentini Abbas fuit renuntiatus: ac proinde minoribus Ordinibus insignitus. Bononiae philosophicis, iuridicis et ex parte quoque theologicis disciplinis sedulam et diligentem navavit operam. Paullo post vicennis Urbem petiit, fratrique Fabritio, tunc in Romana Curia Praelato, se adiunxit, et theologiae sub Patrum Praedicatorum magisterio incubuit. Mundanis vanitatibus aliquantisper quidem indulsit, sed Cardinalis Pio, viri religione et virtute insignis, exhortatione perculsus, errorem deploravit, et sub Francisci Mandes, sacerdotis hispani, disciplina vitam pietatis et caritatis operibus cumulatam, praesertim in perditarum mulierum redemptionem, toto animo est amplexus. Fratris consilio, immo et ipsius Pauli V iussu, Venerabilem P. Dominicum a Iesu Maria, ex Ordine Carmelitarum excalceatorum, confessarium sibi elegit. Vix ab Urbe sacerdos Mandes discesserat, anno 1612 S. Iosepho Calasanctio, Deo sic disponente, obviam occurrit, et, eodem confessario approbante, cum aliis quinque iam sacerdotibus, quibuscum communem ducebat vitam, eidem Sancto hac ipsa recurrente die se adiunxit. Quinque post annos, die 2 Iulii anno 1617, Calasanctianae sodalitatis habitum accepit, suo nomini cognomen a

Christo addidit, et sub disciplina Ven. Petri a Nativitate B. M. V. Casani, religiosum tirocinium inivit.

Ab eius mira conversione, quae paucos post menses ab adventu in Urbem evenit, continua in eo fuit in omnigenas virtutes ascensio. Assiduum diu noctuque orandi studium: summa diligentia et pietate canonicas horas persolvebat; christianam catechesim pueros et adultos, S. Iosephi Calasanctii iudicio, « modo humanum transcendente » edocebat: ardentissima in sacram Eucharistiam, Beatam Mariam Virginem et Sanctos devotione flagrabat. Solitudinis et paenitentiae amore ab Urbe aufugit, ut in deserto et aspero loco prope Spoletum, se absconderet, sed Vicesgerentis Urbis auctoritate revocatus, illico obediens Urbem remeavit. *Nesciri et pro nihilo reputari* in deliciis habuit; paupertatem summe adamavit; linguam refrenans suam, aut de divinis loquebatur aut tacebat: quanto pro animarum salute zelo exardesceret manifeste apparet ex eo quod ad infirmos, carceribus detentos, pueros, puellas mulieresve periclitantes, pauperes quoscumque adiuvandos, nulli se subtraheret incommodo, nulli parceret industriae, et pingues patrimonii et beneficii reditus profunderet. Suo quoque Patri S. Iosepho Calasanctio in domo ad S. Pantaleonis comparanda munificam opem tulit. Unde nil mirum si, tot perspectis virtutibus, non solummodo a romanis civibus sed et ab omnibus de visu testibus qui in Ordinaria inquisitione fuerunt excussi, inter quos S. Iosephus Calasanctius et duo Venerabiles viri Dominicus a Iesu Maria et Petrus Casani sub iuramenti sanctitate ut veri nominis sanctus praedicaretur.

Gravissimo correptus morbo, licet adhuc novitius, ex Apostolica dispensatione, sollemnia nuncupavit vota, sacramentisque Ecclesiae roboratus, meritis plenus, sanctissime in Domino obdormivit die 15 Februarii anno 1618, aetatis suae trigesimo.

Ordinaria super eius vitae sanctimonia ab anno 1620 ad annum 1631 inquisitio in Urbe est habita, curante in primis eodem S. Iosepho. Anno 1880 Tusculi Ordinarius processus super famae sanctitatis continuatione fuit adornatus. Die 16 Aprilis anno 1885 Leo XIII, fel. rec., Commissionem introductionis Causae propria manu signavit. Ab anno 1899 ad annum 1903 Apostolicus confectus est processus in Urbe et, servatis ceteris de iure servandis, sive quoad scripta, sive quoad paritionem Decretis Urbani Pp. VIII super non cultu, sive quoad sanctitatis famam, Antepraeparatoria super virtutibus apud Rm̃um Cardinalem Antonium Vico, S. R. C. Pro-Praefectum, loco et vice Rm̃i Cardinalis Hieronymi Gotti, Causae Ponentis seu Relatoris, die 21 Decembris mensis anno 1915, comitia sunt habita. Praeparatoria vero in Vaticanis Aedibus die 24 Februarii 1931; generalis demum Congregatio coram Ssm̃o D. N. Pio Papa XI die 19 men-

sis Maii anni huius, fuit coacta. In qua a Rmo Cardinali Alexandro Verde, loco et vice Cardinalis Scapinelli di Leguigno, Causae Ponentis seu Relatoris, sequens ad discutiendum propositum est Dubium: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum et proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia earumque adnexis venerabilis servi Dei Glycerii a Christo Landriani in gradu heroico, in casu, et ad effectum, de quo agitur.* Porro qui convenerant Rmi Cardinales, Officiales Praelati et Consultores suum quisque protulerunt suffragium. Verum Beatissimus Pater suum distulit proferre iudicium, ut Sibi aliisque divini luminis implorandi copia suppeteret.

Quum autem mentem Suam pandere statuisset, hodiernam selegit Dominicam, Ssmae Trinitatis et B. M. V. Scholarum Piarum Reginae sollemnitatibus sacram, qua divinae Providentiae dispositione natalis Sui anniversarium diem feliciter Sibi et nobis datum est cum gaudio celebrare. Quare, sacro Eucharistico sacrificio religiosissime litato, ad Vaticanas aedes Reverendissimis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Raphaele Scapinelli di Leguigno, Causae Ponente, R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, meque infrascripto Secretario arcessitis, Sacrae Congregationis voto accedens, edixit: *Ita constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum et proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine et Temperantia earumque adnexis Servi Dei Glycerii a Christo Landriani in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur, ut ad ulteriora procedi possit, ad disceptationem nempe trium miraculorum.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit die 31 Maii an. Dom. 1931.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citationes edictales

I

PINSCEN.

NULLITATIS MATRIMONII (SEJNO-DUBICKI)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Francisci Dubicki, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 19 Octobris 1931, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Francisci Dubicki curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

L. ✠ S. U. Mannucci, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 26 Iunii 1931.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr François Dubicki, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 19 Octobre 1931, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr François Dubicki devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

II

NEO-EBORACEN.

NULLITATIS MATRIMONII (TRONCELLETTI-ALESCIO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Viti Alescio, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 20 Octobris 1931, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Viti Alescio, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.

L. ✠ S. H. Quattrocolo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 1 Iulii 1931.

Adv. T. Tani, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Vitus Alescio, défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), le 20 Octobre 1931, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Vitus Alescio, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

ACTA OFFICIORUM

PONTIFICIA COMMISSIO
AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. – DE ULTIMIS SACRAMENTIS MINISTRANDIS

D. An canon 514 § 1 ita intelligendus sit ut in religione clericali Superioribus ius et officium sit omnibus, de quibus in eodem canone, extra religiosam domum aegrotis Eucharisticum viaticum et Extremam Unctionem ministrandi.

R. *Affirmative,* si agatur de religiosis professis vel novitiis, firmo tamen praescripto canonis 848; secus negative.

II. – DE AETATE CONFIRMANDORUM

D. An canon 788 ita intelligendus sit ut Sacramentum confirmationis in Ecclesia latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi in casibus, de quibus in eodem canone.

R. *Affirmative.*

III. – DE CAUSIS MATRIMONIALIBUS

D. An vi canonis 1989 eadem causa matrimonialis, ab uno tribunali iudicata, ab alio tribunali eiusdem gradus iterum iudicari possit.

R. *Negative.*

IV. – DE DECLARATIONE NULLITATIS MATRIMONII

D. I. Utrum *par certitudo,* de qua in canone 1990, haberi possit tantum ex certo et authentico documento, an etiam ex alio legitimo modo,

II. Utrum *citatio partium*, de qua in canone 1990, facienda sit ante declarationem nullitatis matrimonii.

R. Ad I. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Ad II. *Affirmative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 mensis Iunii anno 1931.

P. CARD. GASPARRI, *Praeses.*

L. ✠ S.

I. Bruno, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Venerdì, 2 Giugno, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. Dottor CARLO DE ESTRADA, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario dell'Argentina, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 2 Giugno 1931, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessio Enrico Lépicier, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giustino de Jacobis, Vescovo titolare di Nicopoli e Vicario apostolico in Abissinia, della Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli, si è tenuta la Congregazione *Antipreparatoria* su le virtù del suddetto Ven. Servo di Dio, con l'intervento e il voto dei Revmi Consultori teologi e dei Prelati Officiali componenti la stessa Sacra Congregazione.

Martedì, 16 Giugno 1931, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Eminentissimi Signori Cardinali e col voto dei Revmi Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* su le virtù esercitate in grado eroico dalla Venerabile Serva di Dio Maria Margarita Dufrost De Lajemmerais, vedova D'Youville, fondatrice e prima Superiora generale delle Suore della Carità di Montréal.

Martedì, 30 Giugno 1931, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, Relatore della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Placido Baccher, sacerdote secolare del Terz'Ordine di S. Domenico e Rettore della chiesa del Ssmo Nome di Gesù in Napoli, ha avuto luogo la Congregazione *Antipreparatoria* dei Sacri Riti, nella quale dai Revmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima, si è discusso il dubbio sopra le virtù esercitate dallo stesso Servo di Dio.

Martedì, 7 Luglio 1931, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Rmi Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sulle virtù esercitate in grado eroico dalla Venerabile Serva di Dio Caterina Labouré, Suora delle Figlie della Carità.

Martedì, 21 Luglio 1931, presso l'Emo e Rmo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Guglielmo Giuseppe Chaminade, Sacerdote secolare, Fondatore della Società di Maria e dell'Istituto delle Figlie di Maria Immacolata, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Antipreparatoria* nella quale dai Rmi Prelati Officiali e dai Consultori teologi della medesima si è discusso il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dallo stesso Ven. Servo di Dio.

Martedì, 28 Luglio 1931, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati Officiali e dei Consultori Teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Serva di Dio Maria Assunta Pallotta, Suora professa dell'Istituto delle Suore Francescane Missionarie di Maria.

Martedì, 4 Agosto 1931, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Conferimento del titolo di Dottore della Chiesa universale a S. Roberto Card. Bellarmino.

2. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Rafols, Fondatrice dell'Istituto delle Suore di Carità di S. Anna.

3. Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa in onore del Beato Giovanni Ogilvie, Sacerdote professo della Compagnia di Gesù, ucciso in Scozia in odio alla Fede.

4. Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa in onore dei Beati Benincasa, Pietro II, Falconio, Leonardo, Leone II, Simeone, Balsamo e Marino, Abati della Cava.

5. Concessione ed approvazione dell'Officio e Messa in onore del Beato Corrado da Parzham Confessore, laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

6. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Lodovico Francesco Mariano Lafosse, Sacerdote e Fondatore dell'Istituto delle Suore dell'educazione cristiana.

7. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Benigna Consolata Ferrero, Religiosa professa nel Monastero della Visitazione della Beata Vergine Maria.

8. Finalmente, in via straordinaria, per speciale concessione, sulla validità del Processo Apostolico sui miracoli nella Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Ven. Serva di Dio Margherita Bourgeois, Fondatrice dell'Istituto di Nostra Signora.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

24 Aprile 1931. L'Eccmo e Revmo Monsig. Giuseppe Rossino, Arcivescovo titolare di Tessalonica, *Visitatore Ordinario dei Seminari.*

» » » L'Illmo e Revmo Monsig. Francesco Roberti, *Sottosegretario della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.*

26 Maggio » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Arciprete della Patriarcale Arcibasilica Lateranense.*

12 Giugno » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Visitatore Apostolico dell'Ospizio dei Catecumeni e Neofiti in Roma.*

13 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Francesco Marchetti Selvaggiani, *Membro della Sacra Congregazione del S. Offizio.*

2 Luglio » Monsig. Antonio Bacci, *Segretario dei Brevi ai Principi.*

» » » Monsig. Angelo Perugini, *Segretario delle Lettere Latine.*

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

28 Aprile 1931. A S. E. Emilio de Palacios y Fau (Spagna).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

28 Aprile 1931. Al sig. conte Raniero Callori di Vignale, della diocesi di Casale.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

29 Aprile 1931. Al sig. Leone Helbig de Balzac (Belgio).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

27 Febbraio 1930. Al sig. ing. Alessandro Docquier (Cina).

25 Marzo 1931. Al sig. ing. Clemente Busiri Vici (Roma).

» » » Al sig. arch. Giuseppe Mariani (Roma).

13 Aprile » Al sig. cav. Luigi Babina, dell'archidiocesi di Bologna.

21 » » Al sig. avv. Francesco Gargano, della diocesi di Amalfi.

29 » » Al sig. Paolo Charles (Belgio).

8 Maggio » Al sig. Vincenzo Di Napoli-Rampolla, principe di Resuttano, dell'archidiocesi di Palermo (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 Ottobre 1930. Al sig. ing. Gastone Jug, dell'archidiocesi di Parigi.
6 Febbraio 1931. Al sig. Edgardo A. Lenhardt, del vicariato apost di Rabat.
» » » Al sig. Adriano Laforgue, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Giorgio J. G. Gauthier, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Emiliano Fr. Picard, del medesimo vicariato.
» » » Al sig. Emilio Gros, del medesimo vicariato.
8 Marzo » Al sig. dott. Giuseppe Sbroiavacca, della diocesi di Ceneda.
13 » » Al sig. Pasquale Pagliaro, della diocesi di Patti.
21 Aprile » Al sig. Baccio Garassino, del vicariato apostolico del Marocco.
4 Maggio » Al sig. dott. Ludovico D. Moorhead, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Al sig. Federico W. Massman, della medesima archidiocesi.
8 » » Al sig. dott. Filippo Serafini (Roma).
9 » » Al sig. Giuseppe Clement-Cuzin, della diocesi di Grenoble.
» » » Al sig. Ernesto Van Malleghem (Belgio).
» » » Al sig. Paolo Jourdain (Belgio).
» » » Al sig. Renato Van Hazendonck (Belgio).
13 » » Al sig. conte Nicola Szèchen, dell'archidiocesi di Strigonia.
16 » » Al sig. Ludovico Isaac, della diocesi di Grenoble.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

6 Maggio 1931. Al sig. Francesco J. Lewis, dell'archidiocesi di Chicago.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

21 Marzo 1930. Al sig. conte Quirino Cattaneo, della diocesi di Ciudad Bolivar.
17 Marzo 1931. Al sig. dott. Ernesto Guerrieri (Italia).
24 Aprile » Al sig. prof. arch. Oreste Benedetti, dell'archidiocesi di Milano.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

21 Aprile 1931. Al sig. Francesco Pansa, dell'archidiocesi di Amalfi.
24 » » Al sig. Umberto Gilberti, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. Leone Roncoroni, della medesima archidiocesi.
2 Maggio » Al sig. Giacomo Cinotti (Roma).
13 » » Al sig. barone Eriberto Thierry, dell'archid. di Strigonia.
19 » » Al sig. arch. Giulio Sebastiano Criqui, della diocesi di Nancy.
» » » Al sig. Maurizio De Domony, dell'archidiocesi di Strigonia.

Con biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

13 Marzo 1930. Monsig. Angelo Capannini, della diocesi di Jesi.
18 Dicembre » Monsig. Umberto Rocchi, della diocesi di Scranton.
19 Febbraio 1931. Monsig. Paolo Rota, della diocesi di Cremona.
26 » » Monsig. Baldassarre Botta, della diocesi di Ragusa.
» » » Monsig. Vladimiro Taljeran, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Fabris, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Bavcević, della diocesi di Spalato.
» » » Monsig. Antonio Koritnik, della diocesi di Lubiana.
» » » Monsig. Giuseppe Consiglio, dell'archidiocesi di Monreale.
28 Marzo » Monsig. Amerigo Giovanelli (Roma).
2 Aprile » Monsig. Francesco Setnicar, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Giuseppe Francesco Miliauskas, della diocesi di Scranton.
9 » » Monsig. Gerardo Susen, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Giulio Hering, dell'archidiocesi di Bucarest.
30 » » Monsig. Filippo Mahoney, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Bernardo Springmeier, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Stanislao Bona, della medesima archidiocesi.
6 Maggio » Monsig. Francesco di Sales Matwijkiewicz, della diocesi di Premislia dei Latini.
» » » Monsig. Casimiro Kotula, della medesima diocesi.
7 » » Monsig. Carlo Romanini, della diocesi di Nola.
» » » Monsig. Carlo Rist, della diocesi di Jassi.
18 » » Monsig. Ottone Glaube, della diocesi di Brünn.
» » » Monsig. Francesco Windisch, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Bernardo Liesen, della diocesi di Münster.
» » » Monsig. Giovanni Antonio Majolo, della diocesi di Alba.
» » » Monsig. Carlo Brucherseifer, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Guglielmo Boehler, della medesima archidiocesi.
28 » » Monsig. Leone Lagoda, dell'archid. di Gnesna e Posnania.
» » » Monsig. Nicodemo Medlewski, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Enrico Violi, dell'archidiocesi di Pisa.
6 Giugno » Monsig. Raffaele Campelli, dell'archidiocesi di Camerino.
25 » » Monsig. Giovanni Konecny, della diocesi di Hradec Králové.
2 Luglio » Monsig. Giuseppe Accardi, della diocesi di Mazzara del Vallo.
9 » » Monsig. Alfonso Pedreschi, della diocesi di Massa Carrara.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerarii di S. S.:

29 Maggio 1930. Il Sig. Edoardo de Weydt, dell'archidiocesi di Vienna.
8 Ottobre » Il Sig. marchese Antonio Mattei, della diocesi di Malta.
1 Gennaio 1931. Il Sig. conte Luitpoldo Berghe de Trips, della diocesi di Münster.
12 Marzo » Il Sig. Alessandro Jordanow (Roma).
28 *Maggio* » Sig. conte Giorgio de Oppersdorff, dell'archidiocesi di Gnesna e Posnania.
» » » Sig. Gerardo Goemaere, della diocesi di Namur.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

2 *Aprile* *1931.* Monsig. Giuseppe Lennartz, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Giovanni Battista Beuter, della diocesi di Rottenburg.
» » » Monsig. Luigi Jammarino, della diocesi di Boiano-Campobasso.
» » » Monsig. Vitantonio Sanzó, della medesima diocesi.
23 » » Monsig. Giuseppe Mühe, dell'archidiocesi di Colonia.
30 » » Monsig. Carlo Agostòn, dell'Amministrazione apostolica di Uzhorod.
» » » Monsig. Giovanni Calleri (Roma).
18 *Giugno* » Monsig. Stefano Cselenyi, della diocesi di Cassovia.

Camerieri d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

6 *Giugno* *1931.* Monsig. Bruno Palmowski, della diocesi di Plock.
5 » » Monsig. Ladislao Zielinski, dell'archidiocesi di Posnania.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerarii di S. S.:

30 *Aprile* *1931.* Il Sig. Stephano Arntz, della diocesi di Bois-le-Duc.
» » » Il Sig. Manuel Perez Rosales, della diocesi di Barcellona.
23 *Giugno* » Il Sig. Teodoro Peek, della diocesi di Haarlem.
25 » » Il Sig. Giovanni Rutkowski, dell'archidiocesi di Gnesna e Posnania.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

2 *Maggio* *1931.* Monsig. Alessandro Peski, della diocesi di Plock.

NECROLOGIO [1]

26 *Aprile* *1931.* Monsig. Pietro Gebé, Vescovo di Mukačevo dei Ruteni.
1 *Giugno* » Monsig. Gianantonio Zucchetti, Arcivescovo tit. di Trebisonda.
8 » » Monsig. Giuseppe Rokossian, Arcivescovo di Costantinopoli degli Armeni.
19 » » Monsig. Giacomo Romano Bilsborrow, Arcivescovo titolare di Cio.
» » » Monsig. Giovanni Volpi, Arcivescovo tit. di Antiochia di Pisidia.
31 *Luglio* » Monsig. Cristoforo Ludovico Légasse, Vescovo di Périgueux.

In Necrologio fasc. 5 (p. 176) dies emortualis Episcopi Maitlandensis sic apponatur: *28 Marzo 1931.*

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCXXX.

— **Editio in-8°** (cm. 24 1/2 × 14 1/2), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, fol. CXXIV-566.

Romae L. 25 — In Italia L. 27,50 Apud exteros L. 33 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 40 — In Italia L. 42,50 Apud exteros L. 50 —

— **Editio in-4°** (cm. 29 × 20 1/2), **in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol. CXXIV-566.**

Romae L. 70 — In Italia L. 72,50 Apud exteros L. 82 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 90 — In Italia L. 92,50 Apud exteros L. 102 —

MARTIROLOGIO ROMANO

pubblicato per ordine del Sommo Pontefice Gregorio XIII, riveduto per autorità di Urbano VIII e Clemente X, aumentato e corretto nel MDCCXLIX da Benedetto XIV.

Nuova edizione italiana tradotta dall'ultima edizione latina Vaticana del 1930. In-8°, pp. XVI-400, stampa in nero e rosso, carta buona ben satinata.

In Roma L. 20 — In Italia L. 22 — Per l'estero L. 27 —

Legato in pelle e tela nera, angoli in pelle, titolo, taglio rosso:

In Roma L. 32 — In Italia L. 34,50 Per l'estero L. 39 —

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum.

Editio quarta post typicam. - Volumen pagìnis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22 × 31).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

CONSTITUTIO APOSTOLICA

"Deus scientiarum Dominus" de Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum. - Accedunt Ordinationes Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus ad praefatam Constitutionem rite exsequendam. In-16°, characteribus nitidis, lectuque facillimis, cum indice rerum analytico-alphabetico, in charta optima et levicata, pp. 88.

Romae L. 2,50 In Italia L. 3 — Apud Exteros L. 3,90

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ORDO DIVINI OFFICII recitandi, sacrique peragendi juxta Kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1939. Accedunt *Regulae* in Missae celebratione servandae. In-16°, pp. 160	2,50	2,80	3,50
CODEX IURIS CANONICI Pii X Pontificis Maximi iussu digestus, BENEDICTI Pp. XV auctoritate promulgatus. Praefatione Emi Petri Card. Gasparri, et indice analytico alphabetico auctus.			
— **Editio in-18°** (cm. 9½×15), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili non translucida; fol. LXXII-918	10 —	11 —	12 —
— **Editio in-18°** (cm. 9×14), characteribus nitidis lectuque facillimis, *charta indica;* fol. LXXII-918. - *Linteo anglico contectum cum titulo aureo*	18 —	19,50	20,50
Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	22 —	23,50	24,50
— **Editio in-12°** (cm. 12½×19½) characteribus grandiusculis; fol. XLIV-864	15 —	16,50	20,50
Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	21 —	22,50	26,50
— **Editio in-12° cum Fontium annotatione** (cm. 12½×19½), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932	24 —	25,50	30 —
Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo	30 —	31,50	36 —
— Idem, *charta indica*	30 —	31,50	35 —
Linteo anglico contectum, cum titulo aureo	36 —	37,50	41 —
Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum titulo aureo	45 —	46,50	50 —
— **Editio in-8° cum Fontium annotatione** (cm. 16½×26), charta crassiore, characteribus grandiusculis; fol. XLVII-784	30 —	33 —	40 —
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo (gr. 850)	60 —	63 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo (gr. 900)	60 —	63 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo (gr. 1830)	55 —	58 —	63 —
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni. - Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Evangeli in Italia*, 1929. In *brochure*	3 —	3,75	5 —
Legato in tela:	4 —	4,75	6 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis" (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).